

Є. М. Василенко

здобувач

Науково-дослідного інституту публічного права

ВИДИ ЮРИДИЧНИХ ГАРАНТІЙ ЗАКОННОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

У статті визначено види юридичних гарантій законності діяльності Державного бюро розслідувань. До нормативно-правових гарантій законності діяльності Державного бюро розслідувань віднесено: – наявність чітких, системних, спеціалізованих та внутрішньо-узгоджених нормативно-правових актів, які регламентують діяльність Державного бюро розслідувань; – відповідність законодавства принципу верховенства права та вимогам Конституції України; – нормативну деталізацію правил здійснення правоохоронних функцій; – імплементацію міжнародних стандартів у діяльності Державного бюро розслідувань. Встановлено, що інституційно-функціональні гарантії визначають правовий статус та функціональну спрямованість Державного бюро розслідувань, до яких віднесено: – незалежність Державного бюро розслідувань; – спеціальність статусу Державного бюро розслідувань; – соціальний захист працівників Державного бюро розслідувань; – відокремлення від політичного впливу Державного бюро розслідувань; – система перевірки доброчесності Державного бюро розслідувань; – наявність етичних норм для працівників Державного бюро розслідувань; – нульова толерантність до корупції працівників Державного бюро розслідувань. До контрольних гарантій, що забезпечують здійснення контролю як ключового інструменту забезпечення діяльності Державного бюро розслідувань, віднесено: – здійснення зовнішнього контролю за діяльністю Державного бюро розслідувань як одна із юридичних гарантій; – здійснення внутрішнього контролю за дотриманням дисципліни і законності працівниками Державного бюро розслідувань як одна із юридичних гарантій; – здійснення громадського контролю за діяльністю Державного бюро розслідувань; – моніторинг стану дотримання дисципліни і законності в діяльності Державного бюро розслідувань як один із видів гарантій. Виділено процесуальні гарантії, які забезпечують законність процедур, які здійснює Державне бюро розслідувань. До організаційно-правових гарантій, які забезпечують належну внутрішню організацію роботи Державного бюро розслідувань, віднесено: – спеціальний внутрішній підхід до кадрової політики Державного бюро розслідувань; – матеріально-технічне забезпечення Державного бюро розслідувань; – структурування підрозділів Державного бюро розслідувань; – спеціальний порядок отримання та захисту інформації у діяльності Державного бюро розслідувань; – забезпечення внутрішньої та міжнародної співпраці у діяльності Державного бюро розслідувань.

Ключові слова: адміністративна юрисдикція, адміністративне право, адміністративні процедури, гарантії, законність, контроль, моніторинг, принципи, розслідування.

Актуальність теми. Основою діяльності Державного бюро розслідувань є забезпечення дотримання верховенства права, захисту прав та свобод громадян та протидії найтяжчим формам правопорушень. Як спеціалізований правоохоронний орган, Державне бюро розслідувань функціонує в умовах, що вимагають високого рівня правової визначеності, прозорості та підконтрольності. В таких умовах,

важливими складовими правового регулювання є юридичні гарантії законності, що безпосередньо впливають на ефективність правозастосовної діяльності.

Відповідно, актуальність дослідження видів юридичних гарантій законності діяльності Державного бюро розслідувань зумовлена важливим значенням з точки зору забезпечення практичної реалізації норм законності Державного бюро розслідувань, що сприятиме зміцненню правопорядку, підвищенню рівня довіри громадян

до правоохоронних органів та створенню правового середовища, в якому законність стає базовим принципом у відносинах між державою та суспільством.

Огляд останніх досліджень. Діяльність Державного бюро розслідувань була предметом наукового аналізу таких вчених, як: О. Дрозд, О. Ільченко, О. Кваша, О. Климчук, О. Левківська, І. Літвінова, О. Марченко, Є. Рєпіна, Є. Скулиш, С. Слінько, О. Степанов, Р. Труба, О. Усатий, А. Францевич, Т. Яценко та інших.

При цьому, новітні суспільно-політичні виклики в Україні негативно впливають на діяльність державних правоохоронних органів, що обумовлює необхідність актуальних наукових досліджень у цій площині.

Мета статті полягає у тому, щоб на основі системного аналізу теоретичних основ та нормативних засад, визначити види юридичних гарантій законності діяльності Державного бюро розслідувань.

Виклад основних положень. У сучасній науці відсутній комплексний підхід до класифікації та систематизації юридичних гарантій законності діяльності Державного бюро розслідувань. Це вимагає ґрунтовного аналізу, починаючи з теоретичних основ. У правовій теорії гарантії законності визначаються як сукупність загально-соціальних і спеціально-соціальних (юридичних) умов, засобів та методів, закріплених у законодавстві, які спрямовані на забезпечення дотримання правових норм. Загально-соціальні гарантії створюють базис для зміцнення режиму законності через низку умов: 1) економічні фактори – економічний розвиток суспільства, стабільність роботи господарського механізму, підвищення продуктивності праці та обсягів виробництва, рівність і різноманітність форм власності створюють умови для зацікавленості суб'єктів права в дотриманні законності. Економічна незалежність суб'єктів права є ключовим чинником, що сприяє їх прагненню до правомірної поведінки; 2) політичні фактори – демократизм конституційного ладу, розвиток народовладдя та демократичних інститутів, дотримання принципу поділу влади та політичний плюралізм забезпечують громадянам свободу самовизначення і об'єднання в організації за

інтересами, що сприяє формуванню правової свідомості; 3) соціальні фактори – життєвий рівень населення, забезпеченість основними соціально-культурними послугами, надання державної підтримки у вигляді субсидій чи соціальної допомоги, а також низький рівень безробіття створюють умови для стабільності суспільного життя. Ефективна соціальна служба та доступність соціального страхування зміцнюють довіру до держави; 4) ідеологічні (духовні) фактори – високий рівень правової свідомості, морально-правові уявлення про важливість законотворчої поведінки та ідеологічний плюралізм сприяють розвитку правової культури. Важливим аспектом є відмова держави від нав'язування ідеології, натомість акцент на правову освіту, виховання, поширення правової культури. Необхідно уникати пропаганди насильства, расової або національної нетерпимості. Особливе значення мають свобода слова, преси та широкий доступ до інформації. Вони дозволяють громадянам брати участь у публічній боротьбі з порушеннями у будь-якій сфері державного чи суспільного життя [4, с. 260–267].

Також, існує думка, що загальні умови – суто об'єктивні (економічні, політичні та ін.) умови суспільного життя, в яких здійснюється правове регулювання. Ці умови створюють макросередовище реалізації права, його функціонування, зумовлюючи при цьому і спеціальні засоби щодо зміцнення законності [2, с. 470–479]. До загальних умов, які виступають гарантантами законності О. Мурашин та М. Кельман відносять: 1) економічні умови – ці умови характеризуються рівнем розвитку суспільства та організацією системи господарювання. До них належать такі фактори, як високий ступінь організованості економіки, злагоджена робота економічного механізму, стабільне зростання продуктивності праці та ефективність господарської діяльності. Крім того, важливим є наявність стабільної грошової системи, яка забезпечує економічну впевненість та сприяє зміцненню законності в суспільстві; 2) політичні умови – головним чинником у цій сфері виступає наявність сильної та ефективної державної влади,

яка здатна забезпечувати стабільність та порядок. Політична стабільність держави є фундаментом для дотримання законності на всіх рівнях суспільного життя; 3) ідеологічні умови – значущість цих умов визначається рівнем політичної, правової та загальної культури населення. Законність досягається, коли повага до права та закону стає особистим переконанням кожної людини. Особливо це стосується державних службовців, законодавців і осіб, які приймають ключові управлінські рішення. Формування правової культури, що ґрунтується на усвідомленні важливості законності, є важливою передумовою для її забезпечення; 4) соціальні умови – стан соціальної законності залежить від законослухняності громадян, їхньої поваги до законів і готовності дотримуватися їхніх приписів. Вагомим чинником є рівень життя населення, який визначає загальний соціальний клімат. Соціальна стабільність сприяє формуванню відповідального ставлення громадян до норм права; 5) правові умови – якість чинного законодавства безпосередньо впливає на стан законності. Воно має бути всебічним, стабільним, технічно досконалим і забезпеченим ефективними механізмами реалізації. Успішне правове регулювання залежить від застосовуваних законодавцем засобів, методів і принципів. Особливо важливо, щоб законодавство відповідало динаміці суспільних відносин. В іншому випадку, воно може стати перешкодою у вирішенні соціальних проблем і боротьбі зі злочинністю. Таким чином, забезпечення законності є багатовимірним процесом, який охоплює економічні, політичні, ідеологічні, соціальні та правові аспекти, кожен з яких відіграє важливу роль у підтриманні правопорядку та зміцненні правової системи [2, с. 470–479].

Відносно спеціальних засобів (умов) забезпечення законності, з позиції теоретиків права, спеціально-соціальні (юридичні) гарантії правової законності – сукупність юридичних умов, правових способів та організаційно-правових засобів, що закріплені в чинних законах та інших джерелах (формах) права й безпосередньо спрямовані на забезпечення режиму правової законності і правового порядку.

Юридичні гарантії охоплюють якісний стан усіх джерел права, включаючи нормативно-правові акти, нормативно-правові договори, судові прецеденти, правові звичаї, а також акти тлумачення норм права та правозастосовні акти, які мають забезпечувати їх однозначне і послідовне застосування. Ефективне функціонування правової системи залежить від створення якісного законодавства, яке відповідає положенням конституції і забезпечує правову стабільність. Важливими елементами гарантій є нагляд та контроль за станом законності, включаючи конституційний судовий контроль, попередження і припинення правопорушень, а також захист та відновлення порушених прав громадян через ефективні механізми юридичної відповідальності. Реалізація надійних і доступних юридичних процедур сприяє підвищенню рівня законності, а високий рівень правової культури та правосвідомості населення забезпечує міцну основу для правопорядку. Організаційно-правові засоби зосереджені на реалізації принципу поділу влади, що запобігає надмірній концентрації влади та сприяє її збалансованому функціонуванню. Важливим аспектом є ретельний підбір кадрів у правоохоронних і юрисдикційних органах, що забезпечує їх професіоналізм і ефективність. Також необхідною є організація належних умов для роботи юрисдикційних та правоохоронних органів, включаючи структурні підрозділи, що займаються боротьбою з організованою злочинністю, наркобізнесом, тероризмом та корупцією. Таким чином, спеціально-соціальні (юридичні) гарантії є комплексною системою, яка інтегрує нормативні, процедурні та організаційні складові, спрямовані на забезпечення правової законності у всіх сферах суспільного життя [4, с. 260–267].

Також серед них теоретики права виділяють юридичні й організаційні гарантії (засоби). Юридичні гарантії являють собою систему умов і засобів, що обумовлені специфікою економічного й суспільного устрою та закріплені в чинному законодавстві. Їхня головна мета полягає в забезпеченні законності, захисті прав і свобод громадян, а також у створенні умов для їх безперешкодної реалізації. Ця

система охоплює низку елементів, кожен з яких має своє призначення. Одним із ключових напрямів юридичних гарантій є засоби виявлення (розкриття) правопорушень. Вони передбачають діяльність компетентних державних органів, спрямовану на ідентифікацію правопорушень з метою їх припинення та усунення наслідків. У деяких випадках такі гарантії передбачають активну участь громадян у процесі виявлення правопорушень. Засоби попередження правопорушень відіграють важливу роль у недопущенні порушень закону та порушення прав і свобод громадян і організацій. Вони діють на випередження, створюючи умови для мінімізації ризику виникнення протиправних дій. Не менш важливими є засоби припинення правопорушень, які спрямовані на оперативну реакцію у випадках, коли правопорушення вже відбуваються. Ці засоби забезпечують негайне припинення порушень та недопущення їх подальшого поширення. Заходи з відновлення порушених прав і ліквідації наслідків правопорушень мають на меті повернення порушених прав до їх початкового стану, а також усунення негативних наслідків правопорушень. Ці гарантії забезпечують не лише компенсацію завданої шкоди, але й відновлення суспільного порядку. Особливе значення серед юридичних гарантій має юридична відповідальність. Вона виконує функцію покарання за порушення закону, слугує механізмом відновлення справедливості та запобігає подальшим порушенням. Процесуальні гарантії займають центральне місце в системі юридичних гарантій, оскільки процесуальні механізми забезпечують реалізацію матеріальних норм права. Формально закріплені права можуть стати реальністю лише за умови наявності належного процесуального забезпечення, що робить ці гарантії ключовими для зміцнення законності. Правосуддя також є важливою складовою юридичних гарантій. Діяльність судів, що включає розгляд і вирішення цивільних і кримінальних справ, спрямована на забезпечення справедливості та всебічного зміцнення законності. Поряд із юридичними, особливу роль відіграють організаційні гарантії. Вони охо-

плюють комплекс заходів організаційного характеру, спрямованих на боротьбу з правопорушеннями, захист прав людини та забезпечення належного функціонування юрисдикційних і правоохоронних органів. Важливою частиною цих заходів є створення спеціалізованих підрозділів у структурі правоохоронних органів, які займаються протидією організованій злочинності, корупції та іншим загрозам. Таким чином, юридичні та організаційні гарантії забезпечують цілісність правопорядку та створюють основу для ефективного функціонування правової системи [2, с. 470–479].

Існує інша думка, відповідно до якої, до спеціально юридичних гарантій належать:

- чітка нормативна врегульованість правовими актами суспільних відносин, що потребують правової регламентації;
- удосконалення законодавства;
- додержання ієрархічної підпорядкованості правових актів;
- легітимна діяльність спеціальних органів, що контролюють дотримання законів, інших нормативних актів (Конституційного Суду, судів загальної юрисдикції, прокуратури);
- контроль державних органів за підлеглими їм структурами;
- наявність юридичних механізмів, за допомогою яких рішення право-застосувальних органів визнаються юридично нікчемними та незаконними [3, с. 10–14].

З аналізу теоретичних положень, слід вказати, що система юридичних гарантій законності діяльності Державного бюро розслідувань побудована на засадах функціональної диференціації.

Окрім цього, з точки зору А. Драгоценка, юридичні гарантії законності представляють собою комплексне поняття, яке охоплює не лише правові норми та юридичну діяльність, але й спеціальні механізми та засоби, розроблені державою і передбачені законодавством. До таких засобів, наприклад, належать юридична відповідальність, а також інструменти забезпечення законності, як-от прокурорський нагляд за дотриманням законодавства Державним бюро розслідувань (ДБР) під час здійснення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування, або ж відомчий контроль з боку комітетів Верховної Ради України за діяльністю ДБР.

Саме ці елементи формують основу юридичних гарантій законності у відповідній сфері. З метою розкриття змісту правових гарантій законності у взаємодії Державного бюро розслідувань з органами державної влади доцільно провести детальний аналіз таких аспектів: 1) правових норм, які регулюють юридичні гарантії у цій сфері та визначають їх види; 2) юридичної діяльності як форми реалізації правових гарантій законності, включно зі способами її здійснення; 3) юридичної відповідальності, яка слугує засобом забезпечення цих гарантій. Серед різноманіття юридичних гарантій законності, залежно від суб'єкта, їх можна поділити на парламентські, президентські, судові, муніципальні, контрольні, наглядові, міжнародні тощо. Важливу роль у системі юридичних гарантій посідають законодавчі органи державної влади, які забезпечують розробку та ухвалення якісних нормативно-правових актів. За функціональною ознакою юридичні гарантії поділяються на матеріальні та процесуальні, і цей розподіл є надзвичайно важливим. По-перше, через такий поділ можна чітко визначити призначення конкретних гарантій, оцінити їх доцільність і реальність. По-друге, цей розподіл відображає процедуру використання конкретної гарантії [5]. Т. Заставний підкреслює, що система правових гарантій процесуальної незалежності слідчого повинна бути гармонійною та збалансованою на всіх рівнях її функціонування — як зовнішньому, так і внутрішньому. Водночас надмірна кількість засобів забезпечення у цій системі, особливо якщо вони мають декларативний характер, призводить до втрати їх ефективності. Така надлишковість може спричинити ігнорування цих засобів, зниження їх помітності на практиці та створення хибного уявлення про реальні результати. Псевдогарантії не завжди залишаються нейтральними: вони здатні негативно впливати на механізм юридичного забезпечення, знижувати його ефективність і створювати перешкоди у досягненні основних завдань [6, с. 159].

Заставний Т., при виділенні процесуальних гарантій діяльності слідчого державного бюро розслідувань, зазначає

про їх формування у спеціальному Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність», зокрема, стаття 7 визначає наступні гарантії законності під час здійснення оперативно-розшукової діяльності:

- у кожному випадку наявності підстав для проведення оперативно-розшукової діяльності заводиться оперативно-розшукова справа;

- контроль за оперативно-розшуковою діяльністю здійснюється, зокрема, Державним бюро розслідувань;

- при наявності достатніх підстав дозвіл на проведення оперативно-розшукової діяльності дає керівник відповідного оперативного підрозділу, який несе відповідальність за законність здійснюваних заходів відповідно до чинного законодавства;

- при застосуванні оперативно-розшукових заходів працівники оперативних підрозділів зобов'язані враховувати їх відповідність ступеню суспільної небезпеки кримінально протиправних посягань та загрози інтересам суспільства і держави.

- громадяни України та інші особи мають право у встановленому законом порядку одержати від органів, на які покладено здійснення оперативно-розшукової діяльності, письмове пояснення з приводу обмеження їх прав і свобод та оскаржити ці дії;

- підрозділи, що використовують автоматизовані інформаційні системи в оперативно-розшуковій діяльності, повинні забезпечити можливість видавати дані про особу на запит органів досудового розслідування, прокуратури, суду. В місцях зберігання інформації повинна бути гарантована її достовірність та надійність охорони;

- не підлягають передачі і розголошенню результати оперативно-розшукової діяльності, які відповідно до законодавства України становлять державну таємницю, а також відомості, що стосуються особистого життя, честі, гідності людини [7].

Також доцільним вбачається виділення гарантій незалежності Державного бюро розслідувань. Зокрема, Згідно Закону України «Про Державне бюро розслідувань» гарантії незалежності Державного бюро

розслідувань від незаконного втручання у його діяльність гарантується, зокрема, визначеними законами: 1) спеціальним статусом Державного бюро розслідувань, особливим порядком, фінансування та організаційного забезпечення діяльності; 2) особливим порядком добору, призначення та звільнення Директора Державного бюро розслідувань, а також вичерпним переліком підстав для припинення його повноважень, визначеним законом; 3) порядком здійснення повноважень Державним бюро розслідувань та його працівниками; 5) заборонаю незаконного втручання у здійснення повноважень працівників Державного бюро розслідувань; 6) належною оплатою праці працівників Державного бюро розслідувань і соціальними гарантіями; 7) правовим захистом і забезпеченням особистої безпеки працівників Державного бюро розслідувань, їхніх близьких родичів [1].

Відповідно, система юридичних гарантій законності діяльності Державного бюро розслідувань знаходиться у фундаментальній залежності від нормативної визначеності правового регулювання Державного бюро розслідувань.

Узагальнюючи вище викладене, можна зазначити, що система юридичних гарантій законності діяльності Державного бюро розслідувань включає в себе наступні види:

1) нормативно-правові гарантії, що охоплюють зміст нормативної визначеності діяльності Державного бюро розслідувань, зокрема:

– наявність чітких, системних, спеціалізованих та внутрішньо-узгоджених нормативно-правових актів, які регламентують діяльність Державного бюро розслідувань;

– відповідність законодавства принципу верховенства права та вимогам Конституції України;

– нормативна деталізація правил здійснення правоохоронних функцій;

– імплементація міжнародних стандартів у діяльності Державного бюро розслідувань;

2) інституційно-функціональні гарантії, які визначають правовий статус та функціональну спрямованість Державного бюро розслідувань, зокрема:

– незалежність Державного бюро розслідувань;

– спеціальність статусу Державного бюро розслідувань;

– соціальний захист працівників Державного бюро розслідувань;

– відокремлення від політичного впливу Державного бюро розслідувань;

– система перевірки доброчесності Державного бюро розслідувань;

– наявність етичних норм для працівників Державного бюро розслідувань;

– нульова толерантність до корупції працівників Державного бюро розслідувань;

3) контрольні гарантії, що забезпечують здійснення контролю як ключового інструменту забезпечення діяльності Державного бюро розслідувань, зокрема:

– здійснення зовнішнього контролю за діяльністю Державного бюро розслідувань як одна із юридичних гарантій;

– здійснення внутрішнього контролю за дотриманням дисципліни і законності працівниками Державного бюро розслідувань як одна із юридичних гарантій;

– здійснення громадського контролю за діяльністю Державного бюро розслідувань;

– моніторинг стану дотримання дисципліни і законності в діяльності Державного бюро розслідувань як один із видів гарантій;

4) процесуальні гарантії, які забезпечують законність процедур, які здійснює Державне бюро розслідувань, зокрема:

– процесуальна регламентація діяльності Державного бюро розслідувань;

– нагляд за процесуальними діями та рішеннями працівників Державного бюро розслідувань через судові механізми;

– правова підтримка учасників кримінального провадження;

– дотримання принципу змагальності у процесуальній діяльності Державного бюро розслідувань;

– обмеження тривалості процесуальної діяльності Державного бюро розслідувань;

5) організаційно-правові гарантії, які забезпечують належну внутрішню організацію роботи Державного бюро розслідувань, зокрема:

- спеціальний внутрішній підхід до кадрової політики Державного бюро розслідувань;
 - матеріально-технічне забезпечення Державного бюро розслідувань;
 - структурування підрозділів Державного бюро розслідувань;
 - спеціальний порядок отримання та захисту інформації у діяльності Державного бюро розслідувань;
 - забезпечення внутрішньої та міжнародної співпраці у діяльності Державного бюро розслідувань;
- б) гарантії юридичної відповідальності, зокрема:
- наявність юридичної відповідальності для працівників Державного бюро розслідувань;
 - можливість громадян оскаржити дії Державного бюро розслідувань у судовому порядку, включно з механізмами відновлення порушених прав;
 - наявність юридичної відповідальності за незаконне втручання або посягання на законність діяльності Державного бюро розслідувань.

Список використаної літератури:

1. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12 листопада 2015 року № 794-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 6. Ст. 55.
2. Кельман М. С., Мурашин О. Г. Загальна теорія держави та права: підручник. Київ: Кондор, 2005. 609 с.
3. Невзоров І.Л. Принцип законності в правозастосувальній діяльності : автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.01. Харків, 2003. 19 с.
4. Скакун О. Ф. Теорія права і держави. 4-те видання, стереотипне. Підручник. Київ : Алерта, 2021. 528 с.
5. Драгоненко А. Гарантії здійснення взаємодії Державного бюро розслідувань з органами державної влади. *Baltija Publishing*. DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-091-9-6>
6. Заставний Т. Ю. Процесуальні гарантії діяльності слідчого Державного бюро розслідувань. *Юридична наука*. 2020. № 12 (114), С. 153–161.
7. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18 лютого 1992 року № 2135-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 22. Ст. 303.

Vasylenko Ye. M. Types of legal guarantees of the legality of the activities of the State Bureau of Investigation

The article defines the types of legal guarantees of the legality of the activities of the State Bureau of Investigation. The normative legal guarantees of the legality of the activities of the State Bureau of Investigations include: - the presence of clear, systematic, specialized and internally coordinated legal acts that regulate the activities of the State Bureau of Investigations; - compliance of legislation with the principle of the rule of law and the requirements of the Constitution of Ukraine; - regulatory detailing of the rules for the implementation of law enforcement functions; - implementation of international standards in the activities of the State Bureau of Investigation. It was established that institutional and functional guarantees determine the legal status and functional focus of the State Bureau of Investigations, which include: - independence of the State Bureau of Investigations; - specialty status of the State Bureau of Investigation; - social protection of employees of the State Bureau of Investigation; - separation from the political influence of the State Bureau of Investigation; - the integrity check system of the State Bureau of Investigation; - availability of ethical standards for employees of the State Bureau of Investigation; - zero tolerance for corruption by employees of the State Bureau of Investigation. Control guarantees that ensure the implementation of control as a key tool for ensuring the activities of the State Bureau of Investigations include: - implementation of external control over the activities of the State Bureau of Investigations as one of the legal guarantees; - implementation of internal control over compliance with discipline and legality by employees of the State Bureau of Investigation as one of the legal guarantees; - implementation of public control over the activities of the State Bureau of Investigation; - monitoring the state of compliance with discipline and legality in the activities of the State Bureau of Investigation as one of the types of guarantees. Procedural guarantees that ensure the legality of the procedures carried out by the State Bureau of Investigation have been identified. The organizational and legal guarantees that ensure the proper internal organization of the work of the State Bureau of Investigations include: - a special internal approach to the personnel policy of the State Bureau of Investigations; - material and technical support of the State Bureau of Investigation; - structuring of subdivisions of the State Bureau of Investigation; - a special procedure for obtaining and protecting information in the activities of the State Bureau of Investigation; - ensuring internal and international cooperation in the activities of the State Bureau of Investigation.

Key words: administrative jurisdiction, administrative law, administrative procedures, guarantees, legality, control, monitoring, principles, investigation.